

Žaloba podaná 26. februára 2021 – Česká republika/Poľská republika**(Vec C-121/21)**

(2021/C 138/30)

*Jazyk konania: poľština***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, L. Dvořáková a J. Vlácil, splnomocnení zástupcovia)*Žalovaná:* Poľská republika**Návrhy žalobkyne**

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

— rozhodol, že Poľská republika:

- umožnením predĺženia povolenia na ťažbu hnedého uhlia o 6 rokov bez vykonania posúdenia vplyvu na životné prostredie nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 4 ods. 1 a 2 smernice 2011/92 (¹) v spojení s článkom 4 ods. 4 až 6, článkom 5 ods. 1 a 2, článkom 6, 7, 8 a 9 tejto smernice,
- umožnením vylúčenia dotknutej verejnosti z konania o vydanie povolenia na ťažobnú činnosť nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 6 ods. 2 až 7, článku 7 ods. 5, článku 8, článku 9 a článku 11 ods. 1 smernice 2011/92,
- vyhlásením rozhodnutia EIA za okamžité vykonateľné nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 11 ods. 1 smernice 2011/92;
- nezahrnutím možného postupu pre prípad neudelenia výnimiek pre dotknuté vodné útvary podľa článku 4 ods. 5 smernice 2000/60 (²) do rozhodnutia EIA nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 4 ods. 1 písm. a) bodu ii) a písm. b) bodu ii) smernice 2000/60,
- neumožnením zapojenia dotknutej verejnosti a Českej republiky do konania o vydanie banského povolenia do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 6 ods. 2 až 7, článku 7 ods. 1, 2 a 5 a článku 8 smernice 2011/92,
- neuverejnením banského povolenia do roku 2026 a jeho neposkytnutím Českej republike v zrozumiteľnej podobe nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 9 ods. 1 a 2 smernice 2011/92,
- neumožnením súdneho preskúmania banského povolenia do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 11 ods. 1 smernice 2011/92,
- neuverejnením banského povolenia do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 7 smernice 2003/4 (³),
- neposkytnutím kompletných informácií v súvislosti s konaním o vydanie banského povolenia do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývajúce zo zásady lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ,
- nedostatočným zohľadnením rozhodnutia EIA v banskom povolení do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 2 ods. 1 v spojení s článkom 4 ods. 1 smernice 2011/92,
- nedostatočným stanovením všetkých environmentálnych podmienok v banskom povolení do roku 2026 nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 8a ods. 1 písm. b) smernice 2011/92,

— uložil Poľskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby uvádza žalobkyňa žalobné dôvody, ktoré vychádzajú z porušenia smernice 2011/92, smernice 2000/60, smernice 2003/4 a Zmluvy o EÚ (zásada lojálnej spolupráce).

1. Poľská republika zaviedla vnútroštátnu právnu úpravu, podľa ktorej je možné predĺžiť povolenie na ťažobnú činnosť o 6 rokov bez posúdenia vplyvu na životné prostredie, a podľa ktorej je konanie o vydanie povolenia na ťažobnú činnosť vo väčšine prípadov neverejné. Tým porušila smernicu 2011/92.
2. Poľská republika porušila smernicu 2011/92 tým, že rozhodnutie o environmentálnych podmienkach k zámeru rozšírenia a predĺženia ťažobnej činnosti v bani Turów do roku 2044 vyhlásila za okamžité vykonateľné, čím vylúčila účinnú právnu ochranu voči tomuto rozhodnutiu. Zároveň Poľská republika porušila smernicu 2000/60 tým, že rozhodnutie o environmentálnych podmienkach nepokrýva adekvátne celú dobu zámeru z hľadiska dopadov ťažby na stav vodných útvarov.
3. Poľská republika porušila smernicu 2011/92 tým, že neumožnila dotknutej verejnosti ani Českej republike zapojenie do konania o vydanie finálneho povolenia na ťažobnú činnosť v hneďouhoľnej bani Turów do roku 2026, že vydané povolenie neuvádzala a Českej republike ho zaslala nekompletné a s oneskorením, že poľské právo bráni preskúmaniu tohto povolenia zo strany dotknutej verejnosti, a takisto tým, že v tomto povolení nebolo riadne zohľadnené posúdenie vplyvov na životné prostredie. Týmto konaním sa Poľská republika dopustila takisto porušenia smernice 2003/4 a zásady lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 ZEÚ.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 26, 2012, s. 1).

(²) Smernica 2000/60/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. L 327, 2000, s. 1; Mim. vyd. 15/005, s. 275).

(³) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 2003, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375).

Žaloba podaná 11. marca 2021 – Maďarsko/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-156/21)

(2021/C 138/31)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobca: Maďarsko (v zastúpení: M. Z. Fehér a M. M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2020/2092 zo 16. decembra 2020 o všeobecnom režime podmienenosti na ochranu rozpočtu Únie (¹),

subsidiárne,

— zrušil nasledujúce ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2020/2092:

— článok 4 ods. 1,

— článok 4 ods. 2 písm. h),